

- b) ta utrzymująca się jurysdykcja międzynarodowa sądów danego państwa członkowskiego wyłącza jurysdykcję sądów innego państwa członkowskiego w odniesieniu do dalszych wniosków o wszczęcie głównego postępowania upadłościowego, które po przeniesieniu głównego ośrodka podstawowej działalności dłużnika do innego państwa członkowskiego wpływają do sądu tego innego państwa członkowskiego?

(¹) Dz.U. 2015, L 141 s. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumunia) w dniu 4 stycznia 2021 r. – Pricoforest SRL / Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Sprawa C-13/21)

(2021/C 128/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Miercurea Ciuc

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pricoforest SRL

Strona pozwana: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „w promieniu do 100 km” zawarte w art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 561/2006 (¹) należy interpretować w ten sposób, że linia prosta wytyczona na mapie pomiędzy bazą przedsiębiorstwa a miejscem przeznaczenia musi być krótsza niż 100 km, czy też odległość faktycznie pokonana przez pojazd musi być krótsza niż 100 km?
- 2) Czy przepisy art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 561/2006 należy interpretować w ten sposób, że wykonywanie przewozów takich jak przewidziane w tym przepisie, w tym niektórych w promieniu 100 km od bazy przedsiębiorstwa, a innych wykraczających poza ten promień, w okresie jednego miesiąca, w kontekście wyłączenia sytuacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 561/2006, z zakresu stosowania tego rozporządzenia w drodze przepisu krajowego zakłada, że ze stosowania wspomnianego rozporządzenia zwolnione są wszystkich rozpatrywane przewozy, wyłącznie przewozy przeprowadzone bez przekroczenia promienia 100 km czy też żadne z nich?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. 2006, L 102, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 12 stycznia 2021 r. – Uniqa Versicherungen AG / VU

(Sprawa C-18/21)

(2021/C 128/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Uniqa Versicherungen AG

Druga strona postępowania: VU

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 20 i 26 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przerwaniu biegu 30-dniowego terminu na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty, przewidzianego w art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia, na mocy § 1 ust. 1 austriackiej Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (ustawy federalnej o środkach towarzyszących COVID-19 w kontekście sprawowania wymiaru sprawiedliwości), zgodnie z którym w postępowaniach mających za przedmiot sprawy cywilne bieg wszystkich terminów procesowych, które rozpoczynały swój bieg po dniu 21 marca 2020 r. lub które nie upłynęły do tego dnia, ulega przerwaniu do dnia 30 kwietnia 2020 r. włącznie i terminy te rozpoczynają biec na nowo począwszy od dnia 1 maja 2020 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 399, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag,
zittingsplaats Haarlem (Niderlandy) w dniu 13 stycznia 2021 r. – I, S / Staatssecretaris van Justitie en
Veiligheid**

(Sprawa C-19/21)

(2021/C 128/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: I, S

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 rozporządzenia dublińskiego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis ten, rozpatrywany również w związku z art. 47 karty, nakłada na państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, obowiązek umożliwienia wnioskodawcy, – który przebywa we wnioskującym państwie członkowskim i pragnie zostać przekazany na podstawie art. 8 (względnie art. 9 lub 10) rozporządzenia dublińskiego, jak również członkowi rodziny wnioskodawcy w rozumieniu art. 8, 9 i 10 rozporządzenia dublińskiego – wniesienia do sądu skutecznego środka zaskarżenia w przypadku oddalenia wniosku o przejęcie?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca i art. 27 rozporządzenia dublińskiego nie stanowi podstawy prawnej dla skutecznego środka zaskarżenia, to czy art. 47 karty – w związku z prawem podstawowym do jedności rodziny oraz nadrzędnym interesem dziecka (ustanowionymi w art. 8-10 oraz w motywie 19 rozporządzenia dublińskiego) – należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, obowiązek umożliwienia wnioskodawcy, który przebywa we wnioskującym państwie członkowskim i pragnie zostać przekazany na podstawie art. 8-10 rozporządzenia dublińskiego, jak również członkowi rodziny wnioskodawcy w rozumieniu art. 8-10 rozporządzenia dublińskiego, wniesienia do sądu skutecznego środka zaskarżenia w przypadku oddalenia wniosku o przejęcie?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie (drugą część), które państwo członkowskie i w jaki sposób ma poinformować wnioskodawcę, jak również jego członka rodziny o decyzji odmownej państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek oraz o prawie do wniesienia środka odwoławczego od takiej decyzji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. 2013, L 180, s. 31.